

ΕΝΑΣ ΘΕΣΜΟΣ ΠΟΥ ΕΙΧΕΝ ΑΛΜΑΤΩΛΗ ΕΞΕΛΙΞΙΝ ΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ

ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

Τοῦ κ. Ρ. Β. ΤΟΥΤΕΛΛ, Διευθυντοῦ τῆς Ὑπηρεσίας
Γεωργικῶν Πιστώσεων τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν

Ὁ γεωργὸς εἰς τὴν Ἀμερικὴν δύναται νὰ λάβῃ τὰς ἀναγκαίουσας εἰς αὐτὸν πιστώσεις μέσῳ τῶν συνεργατικῶν πιστωτικῶν ἰδρυμάτων δίχως νὰ χρειάζεται νὰ καταφεύγῃ εἰς ἄλλας πηγάς.

Τὸ σύστημα αὐτὸ εἶναι ἀκόμη ἓνα συνεργατικὸν «παράδοξον» τοῦ νὰ ἀποκτᾷ τις διὰ τὸν ἑαυτὸν του μὲ τὴν συνεργασίαν μὲ τοὺς ἄλλους καὶ ἀντιπροσωπεύει τὸν συνεταιριστικὸν ρόλον τὸν ὁποῖον παίξει μία Κυβέρνησις βοηθοῦσα καὶ ἐνθαρρύνουσα ἓνα τμήμα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας.

Αἱ τράπεζαι καὶ οἱ συνεταιρισμοὶ τοῦ Γεωργικοῦ Πιστωτικοῦ συστήματος ἰδρύθησαν εἰς δυσκόλους στιγμὰς ὅταν οἱ γεωργοὶ δὲν ἠδύναντο νὰ συγκεντρώσουν τὰ ἀπαιτούμενα κεφάλαια. Ἡ Κυβέρνησις ἤλθεν ἀρωγὸς δανειοδοτήσασα τὰ ἰδρύματα αὐτά. Ἡ ἐξέλιξις ὁμῶς ἀπέδειξεν ὅτι δὲν ἐπρόκειτο ἀπλῶς περὶ δανείων. Εἰς τὴν πραγματικότητά τὰ δάνεια αὐτὰ ἦσαν μία κυβερνητικὴ ἐπένδυσις τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας ἡ ὁποία ἀπέδωκεν καρποὺς μὲ τὴν πάροδον τῶν ἐτῶν.

Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο καὶ οἱ γεωργικοὶ συνεταιρισμοὶ νὰ μειώσουν τὰ κυβερνητικὰ αὐτὰ δάνεια ἀπὸ τὸ ὕψος τῶν 638 ἑκατομμυρίων δολλαρίων εἰς 199 ἑκατομμύρια. Ἐκτὸς τούτου ἤλλαξε καὶ ἡ μορφή ἰδιοκτησίας καὶ τὰ κεφάλαια περιήλθον σχεδὸν εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς. Ἐνα ἀπὸ τὰ παλαιότερα μέλη τῆς συνεταιριστικῆς αὐτῆς οἰκογενείας—αἱ Ὁμοσπονδιακαὶ Γεωργικαὶ Τράπεζαι—ἀπὸ τὸ 1947 εἶναι ἰδιοκτησία τῶν γεωργῶν τῶν ὁποίων αἱ ἐπενδύσεις εἰς τὸ ὅλον σύστημα ἀνέρχονται τώρα εἰς 466 ἑκατομμύρια δολλάρια. Ἐάν προσθεσώμεν καὶ τὰ ἀποθεματικά—751 ἑκατομμύρια—τότε

ἔχομεν σύνολον κεφαλαίων περὶ τὰ 1,4 δισεκατομμύρια δολλάρια.

Τὰ δάνεια αὐτὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπενδύθησαν πολλαπλῶς. Ἐκατομμύρια τόννοι λιπασμάτων ἐχρησιμοποιήθησαν ἐνῷ ἄλλως θὰ παρέμενον ἀδιάθετα. Ἡυξήθη ἡ ἱκανότης ἀγορᾶς συγχρόνων γεωργικῶν μηχανημάτων καὶ καλλιτέρων ζωοτροφῶν. Ἀνεφύθησαν νέοι συνεταιρισμοὶ ἀγορᾶς ἢ παραγωγῆς γεωργικῶν ἐφοδίων καὶ κατεργασίας αὐτῶν καὶ οἱ παλαιότεροι ἐκσυγχρονίσθησαν καὶ διευρύνθησαν.

Τὸ Ἀμερικανικὸν Γεωργικὸν Πιστωτικὸν σύστημα ἐξελίχθη εἰς τὸ μεγαλύτερον τοῦ κόσμου. Οἱ συμμετέχοντες γεωργοὶ καὶ συνεταιρισμοὶ κινοῦνται μὲ κεφάλαια πιστώσεων 5 δισεκατομμυρίων δολλαρίων ἐτησίως. Οἱ συμμετέχοντες εἰς τὸ σύστημα γεωργοὶ λαμβάνουν βραχυπρόθεσμα ἢ μεσοπρόθεσμα δάνεια διὰ παραγωγὴν καὶ οἰκιακὰς ἢ οἰκογενειακὰς ἀνάγκας. Χορηγοῦνται κατὰ τὴν κολλιεργητικὴν περίοδον καὶ ἐξοφλοῦνται μετὰ τὴν πώλησιν τοῦ προϊόντος.

Ἡ δανειοδοτικὴ τῶν συνεταιρισμῶν εἰς τὰς ἀρχὰς παρουσίασεν δυσχερείας διότι οἱ πιστωτικοὶ ὀργανισμοὶ εἴτε δὲν ἐνδιεφέροντο διὰ συνεταιριστικὰς ἐπιχειρήσεις ἢ τὰς ἐθεώρουν ἐλάχιστα ὑπολογισίμους. Ἀργότερον, μὲ τὴν ἐπὶ 30ετίαν λειτουργίαν τῶν 13 τραπεζῶν τῶν συνεταιρισμῶν τοῦ συστήματος, ἡ κατάσταση ἐβελτιώθη καὶ σήμερον πολλοὶ ἐμπορικαὶ τράπεζαι σπεύδουν νὰ χρηματοδοτήσουν μεγάλους καὶ γνωστοὺς συνεταιρισμοὺς.

Ἡ «φωνή» τοῦ συνεταιριζομένου ἀκούγεται μὲ δημοκρατικὸν τρόπον. Τὰ μέλη τῶν τοπικῶν πιστωτικῶν συνεταιρισμῶν—πιστωτικαὶ παραγωγικαὶ ἐνώσεις